

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 99. Tilemani Bredenbachii mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](#)

Sæcul. XVI cam adversus impium usurpatorem defendit, nec minus edidit Confutationem scripti Antverpiæ divulgati contra Joannem Austriacum Belgii Gubernatorem, in quo libello conscientiae libertas postulabatur: insuper elucubravit declarationem Facultatis Theologicæ Lovaniensis circa articulos Michaelis Baji per Pii V. Constitutionem damnatos, ac unacum ceteris anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo octavo ejusdem Lovaniensis Facultatis censuram elaboravit contra Jesuitas circa doctrinam de Gratia. Ceterum potissimi ex ejusdem libris ab anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo octavo usque ad annum Salutis nostræ millesimum quingentesimum octogesimum octavum per varia tempora Coloniæ, Lovaniï, & Antverpiæ typis editi fuere, excepto illius tractatu de fide, spe, & charitate, qui non nisi anno post Christum natum millesimo quingentesimo nonagesimo nono prodit cura Joannis Clarii, cui Lensæus omnia sua opuscula nondum typis vulgata reliquerat.

§. XCIX.

Tilemani Bredenbachii mors.

Aub. 1.c.
pag. 48..
Val. Andre
Bibl. Belg.

Ad eundem annum refertur obitus Tilemani Bredenbachii, qui circa res eccles.

ecclesiasticas quædam opuscula ad po-
 steris transmisit. Erat is Filius Mat-
 thiæ Bredenbachii, qui Campidonii in
 Bergensi Ducatu natus, postea in Eme-
 riciano Collegio Clivensis ditionis Re-
 ctor evasit, ubi stylo admodum fluido,
 & eleganti, atque ad Lectoris institu-
 tionem, ciendamque pietatem idoneo
 adversus Protestantes varios conscripsit
 tractatus, nec minus ejus Filius no-
 mine Tilemanus literis in variis scholis
 apprime imbutus Romam venit, ubi
 Martino Eisengremio Alberti V. Bava-
 riæ Ducis Oratori, Viro satis eruditio
 amicitia junctus est: postea vero Ant-
 verpiensis, ac demum Bonnensis Cano-
 nicus, Coloniæ, qua in urbe pariter
 Canonicatum obtinuerat, sedem fixit,
 ibidemque cum ingenti morum probi-
 tate vitae suæ dies transfigens existima-
 tionem, quam ejus Pater suis scriptis
 sibi comparaverat, & ipse lucubratio-
 nibus suis pro fidei Catholicæ defensio-
 ne contra Novatores editis propagavit,
 atque inter cetera præcipue hæc reli-
 quit opuscula: I. Indicavit modum, quo
 hærefes extirpari possent. II. Edidit
 octo libros sacrarum Collationum, quas
 ad normam Collationum, a Joanne
 Moscho, & Cassiano conscriptarum, ad-
 ornabat. III. Vulgavit sermonem de
 Purgatorio. IV. Concinnavit Histo-
 C c 2 riam

Sæcul. XVI.
 A.C. 1593.

Sæcul. XVI. riam de Livonum bello, ad quod opus
A C 1594. Philippus Olmenus Tilemano argumen-
ta suppeditabat.

§. C.

Nivernius Dux quarta vice ad Pon-
tificis alloquium admissus.

Tuan. his. Interea Nivernius Dux Romæ Papam
lib. 108. sollicitare non desistebat, ut tandem
Franciæ Rex in gratiam recipetur,
unde etiam die secunda Januarii anno
restauratæ salutis millesimo quingen-
timo nonagesimo quarto jam quarta
vice ad alloquium admissus coram Pon-
tifice mentionem fecit de literis, quas
Cliella deferendas suscepit, ac Sancti-
tati suæ unacum aliis scriptis exhibuit:
ad hæc igitur responsum scripto dari pe-
tiuit Nivernius: id autem renuit Ponti-
fex, hæc caussatus: „haud in more po-
„situm est, ut res cum Oratoribus per-
„scripturas agantur, Regi autem in-
„tegrum est, illos Theologos, qui ejus
„latera obsident, in consilium vocare:
„de cetero haud alia, quæ proponam,
„occurrunt.., Ad hæc Dux repetitis pre-
cibus, an præsente Rege rem Divinam
peragere liceret, sciscitabatur, & Papam
rogabat, ut Episcopis a Rege nomina-
tis literas Apostolicas concedere velit:
insuper Dux haud obscure insinuabat,
quod tunc, si Pontifex id recularet,